

PETROSÉNY és VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:				Felelős szerkesztő:		Laptulajdonos:		A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Negyedévre	.	frt	Egészévre	.	4 fr.	ZÁDORY KÁROLY.	FIGULI ANTAL.	
Félévre	.	2 „	Egyes szám ára	.	10 kr			

Az újévben.

Mintha szembeötlő határjel választaná el az egyik évet a másiktól, ahol az örök-idők végtelen folyása megszakad s vén földünk újra kezdené pályafutását: úgy tekintü e sárteke lakója az új évet.

Senki sem tagadhatja, hogy az év első napján bizonyos ihletettséggel tartja fogva a lelket, mely a szürke jövő sötét homályát vizsgálja s a vágyak és remények érzetével van eltelve.

Az érzelmeik és óhajítások kifejezését a társadalom szokássá iktatta, de bensőségéből nem vetköztette ki.

A kiket a tisztelet a szeretet a kölcsönös becsülés szent köteléke fűz össze, azok érzelmeiket kifejezésre juttatják e napon.

De felkeresi az elismerés a ragaszkodás a köz- és társadalmi élet kitünőségéit is, hogy közhasznu tevékenységükhöz az újév alkalmából szerencsét kívánjon.

A Zsilvölgy községeinek helyhatósága, képvisellete tiszteltet hivatalosan galaczi Buda Károly főszolgabírónál. Dombora László petrosényi jegyző tolmácsolta a tisztelgők érzelmét, osztatlan nagyra becsülését s őszinte ragaszkodását s kérte a vezetésére bizott járás községei részére

továbbra is a főszolgabíró támogatását.

A főszolgabíró szívélyes válaszában biztosította járása összes községeit s ezek előljáróságait jó akaratáról s hogy törekvése áldásos legyen a község ügyei intézőitől odaadó buzgalmat és czéltudatos támogatást remél.

Innen a tisztelgők — kikhez Petrosény több előkelősége esatlakozott, Andreics János bányaigazgatóhoz hajtottak, hol Zádory Károly szerkesztő tartott üdvözlő beszédet, hangsúlyozván, hogy nem függelmi viszony, hanem azon őszinte nagyrabecsülés vezérelte a tisztelgőket, melynek a bányaigazgató kiváló részese ugy is, mint a társadalmi és közélet kitünősége, ugy is mint az itteni bányaászati ipar hivott és érdemdús reprezentantsa. Kifejezésre kívánták juttatni — ugymond — azon elismerést, melylyel ugy Petrosény, mint az egész Zsilvölgy az itt virágzó bányaászati iparnak tartozik, mely nélkül a természet kincsével megáldott ezen hely ma is dúvadak tanyája volna. S kérte, hogy ugy Petrosény, mint vidékét eddig tapasztalt jó indulatába és támogatásába részesíteni sziveskedjék. Andreics János igazgató kijelentette, hogy jól eső örömmel viszonozza ugy a Petrosény, mint vidéke előkelősége s képvisellete részéről ily impozans módon kifejezésre juttatott

üdvözlötet annál is inkább, mert ebben a bányaászati ipar méltatását látja, melynek felvirágoztatásáért küzdött, mint akadémiai tanár s azért küzd, mint bányaigazgató.

Majd alapos tudással s hivatás-szere-tetre valló lelkesedéssel ismertette bizonyítá ezen ipar-ág kultiválásának áldásos és hasznos voltát. Felemelő büszkeség érzete tükröződött le a tisztelgők arczáról annak említésekor, hogy a monarchia 62 millió tonna évi szén szükségletének negyed részét az iteni bányák fődözik.

Kijelentette végül, hogy részéről egész erejével és jóakarátával törekszik jövőre is a közérdek előmozdításán.

Petrosény község előljárói s a közélet szerepvivői tisztelgtek Barcsay Árpád községi fő bírónál, Jakabfi Rezső bírónál, Dombora László közs. jegyzőnél, továbbá a m. á. v. osztálymérnöksége Wintergerst Ferencz főmérnöknel, a m. á. v. tisztikara Kirschberger József főnöknel, a róm. kath. hívek képvisellete Weber Béla főesperes-plebánosnál, a „Polgári Olvasókör” Marek Mór elnöknel, az „Ipartestület” Joánovits János elnöknel stb. Társadalmi és közéletünk kitünőségeinél még egyesek és képviselletek számosan tisztelgve kívántak: „Boldog újévet.”

„PETROSÉNY és VIDEKE” TÁRCZÁJA.

A rejtélyes életmentő.

Hideg, sötét éj volt. Az őszi szél megmegrázta a házak ablakait, háborgatva a nyugalomra tért város csendes nyugalma. Mintha kihalt volna az élet mindenütt. Még a házörző ebek is bevonultak oduikba.

A város derék plebánosa besötétített ablakok mögött, majd imádkozott, majd a haza sorsa fölött mélyen elgondolkozva ült a kandalló mellett. Kívülről halk kopogás volt hallható.

A szél verdesi az eső cseppeket az ablak üveghez — gondolá s tovább nézte révetegen a hamvadózsarátok fel-fellobbanó lángszilánkját.

Ismét kopogtatnak.

Talán valaki haldokol s a vallás utolsó vigaszt óhajítja.

A plebános félre vonja a sűrű ablakfüggönyt s kinyitá az ablakot.

A szobából kiáradt fény, egy fekete köpenybe burkoló iférfialak körvonalaít világítá meg, ki balkezevel lovát fékezte s jobb kezével egy összehajtott papír szeletet nyomott a

plebános kezébe s lovát megsarkantyúzva elvágtatott, bele a sötét éjszakába s pár pillanat múlva még a lódobogás sem volt hallható. A plebános egy ideig megkövülten állott a nyitott ablaknál, görcsösen szoritva a papírszeletet. Majd betette s befüggönyözte az ablakot s a gyertyánál elolvasta a levélkét, melyre németül ez volt írva:

„Holnap reggel a templom előtt azon dombra fog felakasztatni, melyről márcziás 15-én a függetlenséget kihirdette. Meneküljön, hogy hollétét senki se tudja, mert még az oltár elől is el fogják hurezolni. E sorokat azonnal égesse el.”

Megdörzsölte szemeit, újra elolvasta és a kandallóba dobta a levelet.

Másnap reggel, még mise-harangozás előtt egy század dzsidás katona sebesen vágatva szállta meg a várost s körül zárolta a plebános lakását.

Az átázott legénységen meglátszott a hosszú út fáradalma, de leginkább kimerülnek látszott a kapitány, a csapat parancsnoka, aki átázott, kimerült lováról leszállt s még

négy legényt leszállított és ezek által kísérve a plebános lakásába ment. A folyosón találkozott az öreg házvezetőnővel, ki azonnal felismerte, mert a forradalom kitörése előtt hosszabb ideig volt századával Majsan elszállásolva s ezen idő alatt mindennapos vendége volt a szíves házi gazdának.

— Hol van a plebános ur? kérdé szigorú hangon a kapitány.

Bent van a szobájába, még nem kelt fel, — mondá zavarodottan az öreg nő.

A kapitány halál sáppadt lett.

Egy ideig tétozavott, majd vizet kért, ivott szelid hangon módá a gazdasszonynak hogy keltse fel és ültözködjék fel.

A hű cseléd kopogtatott az ajtón.

Semmi nesz.

Megfogja a kilincset. Az ajtó kinyilt. Bemegy s felsikolt:

Jézus Mária! A főtisztelendő ur eltűnt. Nincsen a szobában, nincsen sehol!

A kapitány fellelékzett. Szilárd léptekkel a szobába megy, maga mellé véve két embert. Összekutatja a szobákat, a szekrényeket, majd a ház minden zugát.

UJDONSÁGOK.

— **Hálaadás.** Az elmúlt év utolsó napján, alig áldozott le a nap, megkondultak a templomok harangjai s a hívek áhitattal sereglettek az imaházakba; mert a legprózaibb ember is megilletődik, mikor az év utolsó napja szállta felé tekint s kénytelen elismerni, hogy ilyenkor valami kegyeletos, valami megható érzés tartja fogva s önkéntelenül is oda zarándokol, hol a hit vígasztáló szózata felemel, hol az Isten dicsőségére ajtatos zsolozsmákat zengenek a hívek, hogy az oltár előtt adjanak hálát a befejezett évről. A róm. kath. templomot zsúfolásig megtölté a hívek sokasága a község előkelősége, kik a hálaadó istentisztelet alatt áhitattal hallgatták Székely Károly lelkes remek alkalmi szónoklatát. Nem volt arc, melyről a meghatottság nem tükröződött le a szíveket és elméket elragadó gyönyörű beszéd hatása alatt, mely bugóságra költé a lelkeket. — Az év. ref. templom szintén zsúfolásig megtelt a hívek sokaságától. Az isteni tiszteletet Kósa Mihály lelkes végezte s megható imát és könyörgést mondott. — Az ág. ev. templom ének-kara gyönyörű egyházi énekeket adott elő s az istentiszteletet Bruckner Frigyes t. tanító magas szárnyalású egyházi szónoklata zárta be. Itt is a tágas templomot teljesen megtölté az ajtatos hívek sokasága, kik között társas életünk előkelősége igen szépen volt képviselve.

— **Szilveszter-est.** Az időfolyása szakadatlan, mint a lánccsém. Az óráítás csak jelzi az időpontot, de el nem választja a másiktól és így az évzáró és kezdő napjának eseményét is alig lehet egymástól elkülönítve megrögzíteni. Akik Szilveszter — estélyre összejöttek, azok éjfélkor már az újév kísértő léptek át észrevétlenül. Hogy az ő év halottját, vagy az újév születésének öröm-ünnepét ilye társadalmi szokás, azt a napi események momentumának referense nem kutatja, hanem közli tudósítását a következőkben:

A Casinóban előkelő s diszes társaság rendezett találkozót. Házias, családias jellegű volt az összejövetel s az otthoniaság fokozódó kedélyességével a szászvárosi első zenekar gyűjtő zenéje mellett áttáncoltak egyik évből a másikba. Ott voltak: Braun Annuska, Dombora

Honka, br. Ehrenberg Miczi, Huth Tonika, Huth Miczike, Szittner Mariska, Tóth nővérek, Varjassy Vilma ürhölgyek. Andreics Jánosné, dr. Bottenstein Samuné, Dombora Lászlóné, br. Ehrenberg Benőné, Huth Adalbetné, Jakabfi Rezsóné, Janza Vazulné, Kósa Mihályné, Papp Sándorné, Pick Samuné, dr. Schulek Jenőné, Vassi Jánosné, Velle Olivérné, Vigh Nándorné úrnők. A fesztelen és igazán kedélyes mulatság hajnalig tartott. — A Prokopp-féle vendéglőben a bányász altisztek rendeztek koncerttel egybekötött táncvigalmat. A bányász zenekar — mint minden alkalommal — ezuttal is kitünően játszotta le a legutóbbi számunkban közölt programjába felvett zenedarabokat, majd kifogástalanul húzta a talpalá váló szebbnél szebb tánc darabokat. A sikerült, kedélyes mulatságnak a hajnal vetett véget. A négyeseket 26 pár táncolta. — A polgári olvasókörben szintén szép társaság gyűlt össze, hol a fesztelen mulatság szintén hajnalig tartott. A vendéglőkben, kávéházakban élénkséggel volt mindenütt. Aki csak tehette, ébren várta be az új évet.

— **Áthelyezés.** Király Ö Felsőge megengette, hogy Veres József hátszegi kir. járásbíró, a dévai kir. tszékhez áthelyeztessék, helyére még nincs az utód kinevezve.

— **Polgári olvasóköri bál.** Az idei farsang első nagyszabású bálja a polgári olvasóköré lesz, a mely f. hó 22-én tartatik meg a Barcsay-féle szálloda összes termeiben. Nagyban folyának már az előkészületek, hogy ezen ujjonnan keletkezett olvasókör első bálja minden tekintetben sikerüljön. A rendezőségnek sikerült bálanyául közszeretnek örvendő főszolgabíránk kedves nejét, Mltós galaczi Buda Károlyné úrnőt megnyerni, aki által a bál sikere nagyban van biztosítva. Ha még hozzávesszük 35 tagból álló rendezőség csupa táncszedő fiatal emberből van összeállítva; továbbá azt, hogy a zenét Kóci Bertó híres dévai cigányzenekara fogja szolgáltatni s hogy a szünóra után nagyszabású mulattató fűzértánc rendeztetik. Azt hisszük, hogy Petrosény és környékének színe-jáva meg fog jelenni ezen minden tekintetben sikerültnek ígérkező mulatságon. A meghívók most küldetnek szét. A rendezőség eként alakult meg: Seelenfreund Vilmos a vigalmi bizottság elnöke, Nyiri József

bálennök, Buda Lajos Hajdu József alelnökök, Pick Samu pénztárnok, Fekete József, Jakabfi Rezső, Varjassy István, Vigh Nándor a vigalmi bizottság tagjai. Barcsay István, Buzás Vilmos, Dombora Lajos, Ehrenberg Gyula, Fuchs Soma, Györke Ferencz, Gánié Oszkár, Grosz Vilmos, Grosz Jenő, Hobik Béla, Herz Henrik, Krémer Géza, Kohn Samu, Kohn Rezső, ifj. Kohn Samu, Kugel Sándor, László István, Lövenstein Lajos, Mendlik Béla, Medgyessi Sándor, Nemes János, Peck Mihály, Róth Frigyes, Sztterná Albert, Somogyi János, Schwartz Zsigmond, Sebő Jenő, Weisz Samu rendezők.

— **Tűz Lupényben.** Breier Adolf lupényi kereskedő házteteje újév napján reggel 4 órakor kigyuladt. Szerencse, hogy a zsindeltető hóval volt borítva s a mentési igyekezetnek sikerült a tüzet lokalizálni, mely nemcsak hogy kigyuladt, hanem a szomszéd házakat is elhamvasztotta volna. A tűz abból keletkezett, hogy a tetőzet gerendája a kéményből kiszállt szikrártól meggyuladt. A kár biztosítva van.

— **A gör. kath. és gör. keleti vallást követők karácsonya** f. hó 6-án volt s az ünnep első és második napján a felekezetek templomaiban ünnepi isteni tiszteleteket tartattak a hitközségek lelkészei s a hívek ajtatos zsolozsmákat énekelve dicsőíték a szeretet és béke Istenét.

— **Népmozgalmi adatok.** A Petrosény és vidéke anyakönyvi kerület területén 1897-ik évben született 208 gyermek, meghalt 136 egyén, házasságot kötött 38 pár; a petrosényi anyakönyvi kerület területén született 161 gyermek, meghalt 86 egyén s egybekelt 41 pár. A születési s halálzási arány felette kedvezőnek mondható.

— **Bíró-választás Lupényben.** A napokban ejtetett meg Lupényben a községi bíró-választás, melyre mint egyedüli jelentkező Gyárfás Endre jelöltetett ki és választatott meg. A törvényes formáságok megtartásával lefolyt választás ellen a román ajkú polgárok felebbelést adtak be, melynek azonban aligha lesz sikere, mert Janza Vazul szolgabíró a választást szabálszerűen vezette s a törvény rendelkezését mindenben "szem előtt tartotta s arról nem tehet, hogy több jelentkező nem volt s mást is nem jelölhetett az állásra.

— **Szilveszter-est Lupényben.** Komoly

A plebános nem volt sehol.

Átkutatták a templomot, mindama házakat, melyeknek tulajdonosaival az agg plebános szorosabb ismeretségben volt.

Hiába.

A kapitány fellélekzett s az auditor főhadnaggyal ismét a plebániára ment, jegyzőkönyvileg kihallgatta a cselédséget, de csak az volt megállapítható, hogy a plebános este 9 órakor — mint rendesen — nyugodni tért s reggelre eltűnt egyedül s egyebet nem vitt magával, mint meleg téli ruhát s kétésovű vadász-fegyverét.

A kapitány gyülekezőt fúvatott a legénység sorakozott. Majd két cigány leemelte egy rozoga kocsirol a bitófát s leásták azon domb tetején, melyről a függetlenséget kihirdette a plebános.

A század négyszöget formált a bitófa körül, az auditor felolvasta Haynau rendeletét, mely Komáromy Károly kivégeztetését megparancsolja, de mert nem volt kézre kerithető, ezennel „in effigie“ felakasztatik. S ezzel átad egy fekete papírt az egyik cigánynak, ki azt

a bitófára szegezi. A papírra krétával ez volt írva: Carl Komáromy. A kapitány „imához“ vezényelt, majd rövid pihenő után a század folyton szakadó hideg esőben visszatért Fegyeházára.

Világosnál gyászba borult a nemzet. Az országot Golgothává változtatta a dicső vértanú hős halála. Egyik honfi bujdossott, másik börtönbe vettetett.

Komáromy hol létéről se barátai, se rokonai nem tudtak semmit.

1850-ben, egy nyári reggelen, beállit a majsai plebániára egy nagy bajszú, ősz szakállú férfi s az adminisztratornak bemutatta magát mint helybeli plebános.

A fiatal lelkes remülten figyelmeztette, hogy halkabban beszéljen, a falaknak is füle van. A zsendárok már többször felkutatták a ház minden zugát, mert halálra keresik még mindég.

Már nem. Kezemben a menlevél, melyet püspököm eszközölt ki számomra.

Akkor hát szívből üdvözlöm! Isten hozta

csendes otthonába. És a két pap örömtől könnyezve megölelte megcsókolta egymást.

A szelíd arcú jó öreg, maga beszélt el nekem menekülése történetét s bujdossága viszonagságait. Megmutatta azt a fekete — cizkor süveg — papírt is melyet hűséges gazdasszonya levett a bitóról, hová helyette oda felakasztották. A név már alig volt olvasható rajta, de mint szent ereklyét kegyelettel őrizte, — a sirba is magával vitte.

Tudom, lelkem meggyőződése elárulja, hogy életem megmentője az a lengyel származású kapitány volt, ki Haynau rendeletének végrehajtására kiküldetett, mivel benső baráti viszonyban éltem a forradalom kitörése előtt.

Ő nem hangoztatta, hanem élete kezeltetésével is bebizonyította barátságát.

Az igazi barátság probaköve a szükség a veszély s aki ilyenkor adja annak bizonyítékát — mondá, — azt foglald ücsém legszentebb imádságodba.

Megérdelem, — mert ritka.

tudósok vitatták, hogy hangulat az élet, mások pedig az élet folyományának tulajdonítják a hangulatot. Egy szóval: hangulat létezik. A kik az évzáró estén a lupényi kaszinóban együtt várták be az újévet, azoknak se idejük, se kedvük nem volt a hangulat problémája fölött bölcsekedni, mert fogva tartotta őket a legemelkedettebb hangulat. Tudósításunk dátuma bizonyára téves, mert az esztendő vén kapusa az öreg Szilveszter apó, már éjfélkor átadta a szolgálatot, hogy 364 napig kipihenje a 24 órai szolgálat fáradalmait. De legyen meg neki, hogy a határjelölő estét megkelezzük ő utána, mert elvitáztathatlan érdeme, hogy 1897. év legszebb estéjén december 31-én összegyűjtötte Lupény intelligenciáját, kik zene szó mellett írtasítottak, hogy elbűsűztassák a haldokló évet s üdvözöljék a ködös, szürke jövővényt. A kaszinó villamos fénye szinte hivalkodva szórta világosságát a búzke, szép asszonyokra s a viruló lányokra, kik a komoly urakat kiragadták kényelmesebb kedvtelenség köréből, hogy velük áttáncoljanak egyik esztendőből a másikba. De szívesen teszik, meglátszik rajtuk. Hagymányos jogaiban nem szabad megsérteni Szilveszter apót s ennek tudatában alávetik magukat még a cigány rendelkezésének is. Károlyra is átragadt a hangulat s húzta a lelkesítő eszadást a kábító keringőt, majd vezény-jelt adott csatlánczokká szervezkedésre. Mint fegyvermezt hadoszlop állott egymással szemben a táncospárok falánczok cselszák a hadiparancs szerint. A táncvizigalom döntő pillanata a négyes. A rendező vezényszavát várják „itt a párok”, „ott a párok”, midőn a villam-fény ivlámpái hirtelen váratlanul kialszanak. A pillanatnyi sötétség megijeszti a gyengébb idegzetű szeb nemet s egyik-másik — akaratlantul, öntudatlantul — tánczosához simul, megragadja erős karját, melytől védelmet vár. Mi ellen? Ki tudja? A következő pillanatban már ismét nappali fényt terjeszt az elektromos áramlat káprázatos ragyogással. A rend felbomlott. A zene rázendítette a „Rákóczi” a világ legszebb indulóját. Vidáman üdvözlik egymást a jóbarátok, barátok és ismerősök „Boldog újévet” kívántak egymásnak. „Előbbeni rend!” Hangzott a rendező harsány vezérszava s a körmenetben őszintén és őrvendve kívánnak: „Boldog újévet.” Szilveszter elmúlt, de a szép társaság benne volt a Szilveszter-esti hangulatban, mely egyre fokozódott, mind csapogóbb és kedélyesebb lett. Eseményeket ismertetni, tényeket leírni nem nehéz, de azon hangulatot festeni, mely az igazi egészségtől duzzadó jókedv a színek, illatok és hangok bűbajos keverékéből származik, arczról — arczra szökdösik, mint a fényvillóság, azután belopódzik a szembe, meg a szívbe és meleget gyújt, jól eső világot, mely gyújt, kápráztat, de el is vakít; midőn meg-elevenült tündérmese lopódzik be a családi vizigalom csarnokába; akkor csak halvány vázlat a legkimerítőbb tudósítás is. A jelen volt hölgyek teljes névsorát a legbiztosabb utánjárás mellett sem szerzhethetvén be, azt csak a jövő számunkban közölhetjük. A hangulat kedélyes, olyan volt, mint amilyen előkelő, művelt családokban szokott lenni. Kedves és diszkrét. Semmi kitörés, semmi evolució. Ez a diszkrétizáció fogva tartotta a társaságot virradtig. Ekkor az ifjuság — még a kopaszodó s deresedő is — az uri családok lakásához vonult zenezóval köszönteni az újévet.

— **A hátszegi polgári olvasókör** f. évi január hó 15-én Hátszegen az „Arany Bárány” szálloda helyiségében saját pénztára javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyjegy 60 kr, családjegy 1.20 kr. Kezdeté fél 9 órákor. Felülízetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Ezen sikerültnek ígérkező táncmulatságra Hátszeg és vidéke értelmisége körében nagyban készülnek s a rendezőség mindent elkövet, hogy az ne csak fényes hanem kedélyes is legyen.

— **Az ebek eldorádója** ugy látszik, hogy Petrosény. Háborítatlanul csatangolnak éjjel nappal nem csak az utczákon, hanem egész kedélyesen pozíciót foglalnak falkákká csoportosulva az egyes házaknál, hová a gazda

is alig juthat be tőlük sőt a vendéglők és kávéházaknak is törzslátogatói. Lépten-nyomon hemzsegek kutyák veszélyeztetik a járó-kelők testi épségét s a nemes állatok illetudása bizony — nem a legtisztességesebben jut kifejezésre. Felszólaltunk már ezen konstantinápoly állapot ellen s amint tudjuk a kutyapeczérnek érzékeny módon adatott tudomására hogy más feladata is van mint újékor névjegygyel gratulálni — persze, nem ingyen; — de a privilegizált profeszionista nem érzi át hivatása horderejét, vagy respektálja a kutyák szabadságát, melylyel azok rútul visszaélnék, amit bizonyíta következő sajnós eset: Simon Balázs községi esküdt hivatalos ügyben f. hó 5-én Baresay Árpád főbírárt lakásán felkereste s amint az emeletre ért, két hatalmas szelindek rárohant a folyosón s nem csak ruháját tépték le, hanem testén is több helyen megsebesítették. Ha az ott lakók meg nem mentik a fene állatok talán szét marcangolják. Dr. Weisz József orvos kitisztította s bekötözte a vérző sebeket a sérült pedig feljelentette a veszedelmes ebek tulajdonosait Junger Simon petrosényi mészáros és Losonezy petrillai bádogost a hatóságágnál, sőt a bíróságágnál is beperelte őket. Hogy petrosény valódi eldorádója a 4 lábú ugatóknak az is bizonyítja, hogy a szomszéd községből is ide járnak az ebek kutyálkodni.

— **Borok vizsgálata.** A közfogyasztásra szánt borok törvény szerint hatósági ellenörzés alatt állván a vármegye főispánja borvizsgálókka Andreics János bánya-igazgatót mint b. elnököt Papp Sándor gyógyszerészt és Kósa Mihály ev. ref. lelkeszt nevezte ki Petrosény területére. Hogy mennyire kíváncsok a borok gyakori vizsgálata itt, hol az ország minden részéből importált borok méretnek ki, arra nézve az alábbi eset felemlítés is elegendő: Fried Sámuel szegedi bor nagykereskedőnél legutóbb ötvenezer liter hamisított bort találtak. Az egészségre ártalmas borokat a Tiszába eresztették s azonfelül tízezer frtra lett a szélhámós üzér megbüntette. Ház ily lelkiismeretességgel és szigorral járnak el a borhamisítókkal szemben akkor a fogyasztó közönség ha drágán is, de egészséges italt fog kapni.

— **A sertésvész gyógyítása érdekében.** A Földmívelésügyi m. kir. miniszter megkönnyíteni óhajtván a sertésvész elleni védekezésben a versavval való ojtási kísérletezéseket, értesíti a vármegyénk alispánját s ennek útján a közgazgatási hatóságokat, hogy a székes főváros közeleiben egy sertésvész elleni versavót előállítá ideiglenes telepet létesített. A versavó előállítása államilag és állami felügyelet alatt történik s a telep naponta mintegy 500 adag versavót termel s a versavót egyelőre ingyen bocsátja a gazdák rendelkezésére, mely postai utánvét mellett a megrendelés beérkezésének sorrendjében és a készlet arányában fog kiszolgáltatni. A megrendelések a nevezett miniszterium állategészségügyi osztályhoz Budapestre intézendők.

— **A legvénebb diák.** Az ős jogászokat és agg szigorlókat most lefözte egy lengyel medikus Boryzik Rókus, aki ötvenesztendi tanulás után szerezte meg a diplomát. Mint ugyan is Varsóból jelentik, az ottani egyetemen a minap egy 76 éves aggastyánt promováltak orvosdoktorrá. Dr. Boryzik, mert ő az, aki a diákságban eltöltött éveknél ezt a világrekordját elérte, nem a saját hibájából, hanem mostoha sors kényszere miatt nyerte el ily későn a dok-

torátust. 1847-ben végezte gimnaziumi tanulmányait. Ekkor tíz évig nevelősdni volt kénytelen, mert nem volt miből élnie. 1857-ben kezdette meg orvosi tanulmányait, csakhamar azonban a politikai viszonyok következtében, mint annyi sok más őt is számkivetették s neki újból tanítónak kellett mennie. néhány évvel ez előtt térhetett csak vissza hazájába, kieszközölte az engedélyt, hogy szigorlatait letehesse s így végre doktorrá lett. A „fiatal” orvos most Litvániaiba utazott s ott fog praktizálni.

— **A nők hajviselete.** Kétségtelenül egyik legszebb ékessége a nőknek a haj, melynek mikénti fűsülése a szép kis fejcskéknél sokszor nagy fejtörésbe kerül. A bécisi borbélyok versenyfűsülése e hó 4-én folyt le nagy közönség előtt az egyik vendéglő nagytermében s ha a hölgyközönség az igazán csinos pályanyertes hajviseleteket felkapja, ezzel mindenestre csak nyerni fog. A pályanyertes frizurák rövid leírását az alábbiakban adjuk: Wiener Chic a neve Plapper borbély művének, mely az első díjat nyerte. Az egész haj a „Marcell Paris” a fej körül fodorították s Plapper hajfoglalójával tartatik össze. A három részre osztott haj középső részéből kontyot kötnek, míg a két szélsőből két oldalon tincset eresztene. Elöl a most is divatos homlokfrizurát alkalmazzák, a melyet szintén könnyű hullámossá fűsülnek. Renad neyü fejdíszével Eply nyerte a második díjat. Ő a hajból négyágú fonalat fon, azt esavarja hullámosan a fej körül s briliánttal ékített fűsűvel tűzi le. — Diszoklevelet nyertek még: Janik udvari fodrász két történeti hajviseletével 1848-ból. Az első egy polgármő hajviselete arczhoz simított tincsekkel, s a fejen magas korona-kottytal. A második egy polgárlány fej-éke szintén 1848-ból. A Kopácsy-frizura Körber műve, fodrok, fűrtök és fűrtöcskék halmazza. A haj előrészt, két hátsó részét három részre osztja s valamennyit fordítva erősíti meg a fej közepén. Horacek műve Stefanie nevet visel. A haját a fej közepén négy részre osztja, melyeket egymásra lazán keresztbe téve, magasra tűz fel. A homlokdiszt sajátosan összeállított fodros fűrt képezi. Szegfűcsokor disziti gyémánttal magasa tűzve. Bennaier Elisabeth fejdíszes dus és hatásos. Antik homlokdiszt hátranyuló görög kontyval. Ausztia a neve a Peiger készítette hajdísznek. A haj keresztbe osztva természetes hullámokba fordítatik s ugy tűzik fel magas kontyba.

VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul

Piski felé: éjjel 12⁰¹, regg. 6¹⁰, d. e. 11²⁵, d. u. 5²⁵.

Piskire érkezik: regg. 4²⁵, d. e. 10³³, d. u. 3²⁴ este 8⁴⁵.

Piskiről indul

Arad—Budapest felé: d. u. 4¹⁰, este 10³⁵, d. u. 1^{02*}, este 6⁰⁵, csak Aradig regg. 6¹⁰

Tövise felé: d. e. 11¹¹, regg. 5⁴⁶, d. u. 3^{02*}, este 9²⁴.

V.-Hunyad felé: regg. 4⁵⁰, d. e. 10²⁵, d. u. 2⁵⁵ este 8³⁴.

Petrosényből indul

Lupény felé: regg. 5¹⁴, d. u. 4⁰⁴, d. e. 10²⁰.

Petrosénybe érkezik.

Piski felől: regg. 4³⁰, este 9⁰⁵, d. u. 3⁴⁰ d. e. 9⁵⁵.

Lupény felől: este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

Nyilttér.)

Tek Szerkesztő Ur!

A „Petrosény és Vidéke“ mult évi 19. számában „Egy tanügy barát“ részéről közzétett cikkben foglaltak által alulirt becsületemben annyira meglestem támadva, hogy kényszerítve éreztem magam becses lapja mult évi 20. számában cikkirő urat felhívni, hogy ha ad valamit egyéni becsületére, úgy nevezze meg magát, mert addig érdemetlennek tartom megjelent cikkében felhozattakra a t. olvasó közönségnek tett ígéretemhez képest részletesen válaszolni annál is inkább, mert konkrét eseteket fel sem hoz.

Látván, hogy cikkirő felhívásomnak nem akar eleget tenni, ennél fogva őt újjól fog hazug, szégyentelen s minden becsületből kivetkezett rágalmazónak nyilvánítom, s bárki is legyen az, — az nem egy tanügy barát, mint a hogy magát igaztalanul nevezi, — hanem az egyház és iskola legnagyobb ellensége, ki őt fentartja s keblén melengeti s azután éppen mint egy mérges kigyó, melyet élni hagynak megfordul s meg marja.

Kérem a t. szerkesztő urat, miszerint jelen felszömlámlásomnak b. lapjában helyet adni azon végnyilatkozatom mellett, hogy ezzel részemről az ügyet befejezettnek nyilvánítom.

tisztelettel
STANKA AVRAM,
lelkész.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Üzlet-helyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy

ÓRA- és ÉKSZER ÜZLETMET
f. év január 15-én ugyan csak a főtezan lévő **Warhanik-féle házba** helyezem át, hol szintén a legjutányosabb árak mellett, és dús választékban kaphatók a legjobb szerkezetű zseb és fali órák, arany s ezüst ékszerek, valamint az órák javítása jótállás mellett a legpontosabban és legjutányosabban eszközöltetik.

Szíves pártfogást kér

Krausz József,
órák és ékszerész.

1086.
897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1897. évi 67168. számú végzése következtében dr. Török Gyula ügyvéd által képviselt Ehrentreu

és Fuchs testvérek czég javára Bretán Miklós ellen 200 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 445 fitra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróságának 10133/1897. számú végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi június hó 2. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 27 frt 65 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Hátszegen végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére **1898. január hó 19-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Hátszegen, 1897. decz. 24.

Gyertyánffy József,
kir. jbir. végrehajtó.

Házbérleti hirdetmény.

Petrosényben a főtezan a **Brendusa-féle**, jelenleg **Weisz Rezső** úr tulajdonát képező háznak egy része

azonnal bérbe adatik.

Bővebb értesítést ad

STERN HERMANN.

Villányi-féle csokoládé és cacao,
Gottschlig-féle rum és thea,
Angol és vegyes tea-sütemény,
Óriási gesztenye,
Teutsch-féle palaczk borok
Imperial, Roquefort, Trapista-sajt,
Valódi prágai sonka
Kapható: JAKABFI REZSÖNÉL.